

Beste mensen, van harte welkom!

Welkom op deze Vredesmanifestatie. Een vredesmanifestatie georganiseerd om mensen die aan vrede willen werken te **verbinden met elkaar** en georganiseerd om de Nederlandse regering aan te moedigen zich **te houden** aan het Internationaal vredesrecht. Het vredesrecht wat vooral ontstaan is na het beëindigen van de tweede wereldoorlog vanuit het idee: nóóit weer.

Wij, als Nederland, als Nederlanders, zijn er trots op om de mensenrechten te verdedigen, maar als we het Vredesrecht niet consequent toepassen, als we met twee maten blijven meten, dan zijn we niet geloofwaardig, dan ondergraven wij dat Internationaal vredesrecht. **Dat willen wij anders!** Wij roepen de Nederlandse regering dan ook dringend op zich krachtig in te zetten voor het vredesrecht. Omwille van mensen die nu slachtoffer zijn van gruwelijk geweld, maar ook omwille van het voorkomen en bestrijden van geweld in de toekomst.

In tijden van conflict wordt snel een eenzijdig negatief beeld gecreëerd van de ander, de tegenstander, de vijand. De ander wordt weggezet als onbetrouwbaar, gewetenloos, als kwaadaardig. Nog weer een stap verder is het om de ander af te schilderen als onbeschaafd, minderwaardig, zelfs als ongedierte. Daarmee wordt een klimaat gecreëerd waarmee het gerechtvaardigd lijkt, om tegenstanders te verwonden en te doden. Bij de tegenpartij gebeurt hetzelfde. Ook daar wordt – door politici, media, burgers – een negatieve karikatuur gecreëerd van hun tegenstander. Er vindt polarisatie plaats. Een wij-zij denken. Dat willen wij anders! Hoe betrekkelijk vijandschap is wijst de geschiedenis uit. Wie vroeger een kwaadaardige vijand was, bv Duitsland, kan twee generaties later weer een goede bondgenoot zijn. Door dat wij-zij denken, ontstaat er steeds meer wantrouwen en wordt er steeds meer geïnvesteerd in wapens en vergroting van het leger. De andere partij doet hetzelfde. De spanningen lopen op en het wantrouwen neemt steeds verder toe. Wantrouwen waardoor al snel iets wordt uitgelegd als een daad van agressie waar tegen moet worden opgetreden. Om niet zwak te lijken. Tegen zo'n tegenactie “moet” de andere partij dan weer minstens even hard

reageren. Liefst iets harder, want de tegenstander moet goed afgeschrikt worden om te voorkomen dat ze zoiets nog eens flikt. Oorlog die begint met een kleine schermutseling aan de grens kan bliksemsnel ontaarden in een oorlog met steeds grotere vernietiging. Tot het gebruik van alles vernietigende kernwapens aan toe.

Dat moeten wij niet laten gebeuren!

Wij vinden het zorgwekkend dat de Nederlandse regering volop meegaat in de wapenwedloop– het budget voor het leger is in 5 jaar tijd verdubbeld – terwijl er anderzijds fors wordt bezuinigd op diplomatie, op communicatie.

Dat willen wij anders!

Wij, als *Groningers voor Vrede*, zijn niet voor eenzijdige ontwapening, maar denken wel dat er veel meer moet worden ingezet op dialoog. Op echt luisteren naar elkaar. Op niet te snel oordelen en al helemaal niet te snel te veroordelen. Om inzicht te krijgen in elkaars behoeften. Niet om daar onmiddellijk aan te voldoen, maar wel om elkaar te begrijpen. Om met elkaar te onderzoeken hoe de verschillende behoeftes zoveel mogelijk op elkaar afgestemd kunnen worden. Behoeftes die vaak in de basis hetzelfde zijn: we hebben meer gemeen met elkaar dan dat we van elkaar verschillen. De uitdaging is om de verschillen als kansen te zien om van elkaar te leren. De uitdaging is om onze energie in te zetten bij het samen werken aan een betere wereld en niet om energie kwijt te raken aan het elkaar dwars zitten, elkaar te bevechten met alle enorme psychische en materiele schade van dien. Laten we dat goed voor ogen houden als er spanningen ontstaan. De ander dat ben jij! $1 \text{ plus } 1 \text{ kan } 3 \text{ zijn}$. $1 \text{ min } 1 = 0$. **Aan ons de keuze!** Laten wij kiezen voor dialoog en verdraagzaamheid. Niet vanuit zwakte, maar vanuit sterkte!

Tot slot: de ander dat zijn niet alleen je mede-Nederlanders, het zijn niet alleen de andere grootmachten, maar het zijn ook de mensen elders op de wereld waarmee we verbonden zijn. Voor het maken van spullen halen we grondstoffen uit andere landen. Het land Congo is heel rijk aan kostbare mineralen. In plaats van dat de mensen in Congo profiteren van de rijkdommen

– zoals Nederland met het aardgas, lijdten zij al tientallen jaren onder oorlogen. Dit wordt wel “de vloek van de grondstoffen” genoemd.

De mineralen die in Congo worden gewonnen zijn onmisbaar zijn voor onze computers en energietransitie. Brussel sloot daarom afgelopen jaar een deal over de levering van deze mineralen. Echter niet met Congo, maar met buurland Rwanda dat ze met de inzet van rebellengroep M23 steelt uit Congo. De strijd om grondstoffen zorgt al tientallen jaren voor miljoenen doden en ander gruwelijk leed.

Dat willen wij anders!

Wij hebben een open wereld nodig, een wereld die samenwerkt en niet tegenwerkt. Een stabiele wereld waarin niet het recht van de sterkste geldt en ieder voor zich, maar waar het Internationaal vredesrecht geldt. Gebaseerd op de Universele rechten van de mens. Net zoals we in Nederland op nationaal niveau politie hebben en rechtbanken om het recht te handhaven, hebben dat op internationaal niveau ook nodig. Op een **volwassen** manier met conflicten omgaan. **Dat** is wat wij willen! **Dat** is waar we voor gaan! **Samen** werken aan vrede: **nu!**

Ik dank u wel.